

DECIZIE nr. 198 / 2012
privind solutionarea contestației formulate de
SC N SRL Tg-Jiu, inregistrata la
D.G.F.P. Gorj sub nr. .../2012

Biroul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P. Gorj a fost sesizat de Activitatea de inspectie Fiscala din cadrul D.G.F.P. Gorj, prin adresa nr. .../28.08.2012, asupra contestatiei formulate de SC N SRL Tg-Jiu, contestatie inregistrata la D.G.F.P. Gorj sub nr. .../2012.

Obiectul contestatiei il constituie o parte din masurile dispuse de organele de inspectie fiscala ale Activitatii de Inspectie Fiscala Gorj, prin Decizia de impunere F-GJ nr. .../13.07.2012, intocmita pe baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala F-GJ nr. .../13.07.2012, si a procesului verbal incheiat in data de 13.07.2012, respectiv suma totala de ... **lei**, compusa din urmatoarele:

- ... lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata;
- ... lei reprezentand majorari/dobanzi de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata;
- ... lei reprezentand penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, în raport de data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv**2012** și data înregistrării contestației respectiv ...**2012**, așa cum reiese din amprenta ștampilei registraturii D.G.F.P. Gorj aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205,art.206, art.207 și art.209 alin.1 lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, D.G.F.P. Gorj prin Biroul solutionare contestații este investită să soluționeze contestația formulată de SC N SRL Tg-Jiu.

I. SC N SRL Tg-Jiu contesta o parte din masurile dispuse de organele de inspectie fiscala ale Activitatii de Inspectie Fiscala Gorj, prin Decizia de impunere F-GJ nr. .../13.07.2012, intocmita pe baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala F-GJ nr. .../13.07.2012, si a procesului verbal incheiat in data de 13.07.2012, respectiv suma totala de ... **lei**, compusa din urmatoarele:

- ... lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata;
- ... lei reprezentand majorari/dobanzi de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata;
- ... lei reprezentand penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea

adaugata stabilita suplimentar de plata.

Deasemenea SC N SRL Tg-Jiu contesta si Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr.../13.07.2012.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei, stabilita suplimentar de plata, agentul economic nu este de acord cu constatările organelor de inspectie fiscala, invocand in sustinerea contestatiei urmatoarele:

a) *“TVA-ul deductibil in quantum de ... lei, aferent facturilor nr.../06.12.2010 si nr.../21.10.2010, ce au insotit marfa de la SC L SRL indeplinesc conditiile de deductibilitate, intrucat aceste bunuri au fost livrate la unitati de productie fundamentale ale economiei romanesti, respective catre SC A SA si catre SC I SA, operatiunile sunt reale si au fost derulate in baza contractelor economice”;*

b) *“TVA-ul in quantum de ... lei, stabilit suplimentar, nu este real, a fost stabilit cu incalcarea prevederilor legale, prin interpretarea eronata a operatiunilor economice ca fiind avansuri marfa incasate de la diversi furnizori”.*

II. Prin Decizia de impunere F-GJ nr. .../13.07.2012, intocmita pe baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala F-GJ nr. .../13.07.2012, si a procesului verbal incheiat in data de 13.07.2012, organele de inspectie fiscala ale Activitatii de Inspectie Fiscala Gorj, nu au admis la deducere suma de ... lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale nr.3350/06.12.2010 si nr.202/21.10.2010 emise de SC L SRL Bucuresti, deoarece facturile fiscale nu respecta cerintele minime de completare prevazute la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, operatiunile efectuate, aferente celor doua facturi sunt fictive, avand ca scop inregistrarea pe cheltuieli si deducerea de TVA cu scopul diminuării obligatiilor de plata catre bugetul de stat, respectiv au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentar de plata in suma de ... lei, intrucat societatea contestatoare a incasat avansuri, in suma totala de ... lei, de la diverse societati comerciale, avansuri inregistrate in evidenta contabila a contribuabilului in contul 419 “Clienti creditor” pentru care nu a colectat TVA.

Pentru debitele stabilite suplimentar, organele de inspectie fiscala au calculat majorari/dobanzi de intarziere in suma de ... lei si penalitati de intarziere in suma de ... lei.

Cu adresa nr.4825 din data de 13.07.2012, anexată in xerocopie la dosarul cauzei, D.G.F.P. Gorj-Activitatea de Inspectie fiscala, a inaintat catre Parchetul de pe langa Tribunalul Gorj, plangere penala, cu privire la suma de ... lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita suplimentar de plata, suma de ... lei reprezentand majorari/dobanzi de intarziere si suma de ... lei reprezentand penalitati de intarziere, impotriva faptuitorului x, in calitate de administrator la SC N SRL, solicitandu-se cercetarea acestuia sub aspectul savarsirii infractiunii prevazute de art.9, alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 privind prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

III. Luând în considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor de inspectie fiscala, motivele invocate de societate,

precum si prevederile legale in vigoare aplicabile in speta, se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei, cauza supusă solutionării este dacă petenta datorează aceasta suma, în condițiile în care SC N SRL a încasat în perioada iulie 2010 – septembrie 2011, avansuri marfa în suma de ... lei, pentru care nu a colectat TVA.

În fapt, in perioada iulie 2010 – septembrie 2011 SC N SRL a încasat avansuri marfă în sumă de ... lei de la SC C SRL, SC P SRL, SC I SRL, fără să colecteze TVA .

Porivit documentelor de evidență contabilă, organele de control au constatat că petenta figura la data de 30.09.2011, cu sold creditor în contul 419 “ Clienti creditori “ în sumă de ... lei, potrivit Registrului Cartea mare anexat in xerocopie la dosarul contestatiei, avansurile incasate nefiind restituite către societatile mentionate.

În drept, cauzei ii sunt aplicabile prevederile art. 134, alin.2 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, si care precizeaza urmatoarele:

Art. 134 - Faptul generator si exigibilitatea - definitii

“(2) Exigibilitatea taxei reprezinta data la care autoritatea fiscala devine îndreptatita, în baza legii, sa solicite plata de catre persoanele obligate la plata taxei, chiar daca plata acestei taxe poate fi amânata.”

Totodata sunt aplicabile prevederile art.134², alin 2, lit b din acelasi act normativ, de asemenea valabil de la data de 01.01.2007 si care mentioneaza urmatoarele:

Art. 134² - Exigibilitatea pentru livrari de bunuri si prestari de servicii

“(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

*b) **la data la care se încaseaza avansul, pentru platile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator.** Fac exceptie de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor si a taxei pe valoarea adaugata aferente importului, precum si orice avansuri încasate pentru operatiuni scutite sau care nu sunt impozabile.*

Avansurile reprezinta plata partiala sau integrala a contravalorii bunurilor si serviciilor, efectuat înainte de data livrării sau prestării acestora;”

Art.155, alin.1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, in ceea ce priveste facturarea, precizeaza urmatoarele:

“(1) Persoana impozabila care efectueaza o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fara drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin.(1) si (2), trebuie sa emita o factura catre fiecare beneficiar, cel târziu pâna în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care ia nastere faptul generator al taxei, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa. De asemenea, persoana impozabila trebuie sa emita o factura catre fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legatura cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu pâna în cea de-a 15-a zi a lunii

urmatoare celei în care a încasat avansurile, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa.”

Potrivit situatiei de drept prezentate se retine ca legiuitorul definește exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata ca fiind data la care autoritatea fiscala devine îndreptatita, în baza legii, sa solicite plata de catre persoanele obligate la plata taxei, chiar daca plata acesteia poate fi amânata.

Totodata, in cazul avansurilor, exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata pentru livrari de bunuri si prestari de servicii intervine *la data la care se încaseaza avansul, pentru platile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator.*

Obligatia persoanei impozabile este de a emite o factura catre fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legatura cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu pâna în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care a încasat avansurile, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa.

Avand in vedere situatia de fapt inregistrata rezulta ca petenta a încasat în perioada iulie 2010 – septembrie 2011, avansuri marfa in suma de ... lei, de la diverse societati pentru care nu a emis facturi fiscale si nu a colectat TVA.

De asemenea potrivit documentelor de evidență contabilă, organele de inspectie fiscală au constatat că avansul nu a fost restituit, petenta figurând cu sold creditor în contul 419 “ Clienti creditor ” în sumă de lei potrivit balantei de verificare încheiată la data de 30.09.2011.

Potrivit OMFP 1752 /2005 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene modificat prin Ordinul nr. 3055 din 29 octombrie 2009 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene, contul 419 "Clienti - creditor" are urmatoarea functiune:

“Contul 419 "Clienti - creditor ”

Cu ajutorul acestui cont se tine evidenta clientilor - creditor, reprezentând avansurile încasate de la clienti. Contul 419 "Clienti - creditor" este un cont de pasiv.

În creditul contului 419 "Clienti - creditor" se înregistreaza:

- sumele facturate clientilor reprezentând avansuri pentru livrari de bunuri sau prestari de servicii (411);

[...]

Soldul contului reprezinta sumele datorate clientilor - creditor.”

Avand in vedere aceste prevederi legale rezulta ca evidenta avansurilor încasate de la clienti se tine cu ajutorul contului 419, in creditul sau inregistrandu-se *sumele facturate clientilor, reprezentând avansuri pentru livrari de bunuri sau prestari de servicii, iar soldul contului reprezinta sumele datorate clientilor - creditor.*

Avand in vedere documentele aflate la dosarul cauzei, respectiv Registrul Cartea mare detaliat si centralizat, intocmit de societatea contestatoare, se retine ca in contul 419 “ clienti creditor” petenta avea inregistrat in perioada iulie 2010 – septembrie 2011, avansuri in suma totala de lei incasat in perioada iulie 2010 – septembrie 2011 pentru care insa nu a emis facturi fiscale si nici nu a colectat taxa pe valoarea adaugata.

Fata de aceste constatari, petenta motiveaza in contestatie ca retinerea organului de inspectie fiscala este eronata, intrucat sumele in cauza au fost virata de societatile comerciale mentionate, nefiind mentionate pe documentele de plata scopul pentru care a fost efectuata aceasta plata, incasarile acestor sume nefiind incasate cu titlul de avansuri marfa sau avansuri prestari servicii si in nici un caz acestea nu reprezinta avansuri spre decontare.

Desi petenta face aceste afirmatii, totusi in sustinerea cauzei aceasta nu aduce nici o dovada, nici un document justificativ care sa infirme constatările organelor de inspectie fiscala, astfel ca simpla afirmatie ca avansul incasat nu ar reprezenta avans marfa, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei, cu atat mai mult cu cat inregistrarea in contabilitate s-a facut in contul 419, a carui functionalitate a fost prezentata anterior.

Având în vedere situatia de fapt si de drept prezentată, se retine că organele de inspectie fiscala în mod legal au colectat TVA in suma de ... lei pentru avansurile incasate de petenta in suma de ... lei, motiv pentru care pentru acest capat de cerere contestatia va fi respinsa ca neintemeiata .

2. Referitor la majorarile/dobanzi de intarziere în sumă de lei si penalitatile de intarziere in suma de ... lei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilita suplimentar în sumă de ... lei, se retine faptul ca societatea contestatoare nu contesta modul de calcul al acestora ci doar debitul in sine si avand in vedere faptul ca, pentru capatul de cerere privind taxa pe valoarea adaugata analizat anterior, solutia a fost de respingere si intrucat majorarile de intarziere reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul, conform principiului "accesoriul urmeaza principalul", si pentru acest capat de cerere contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei, majorari/dobanzi de intarziere in suma de ... lei si penalitati de intarziere in suma de ... lei, cauza supusa soluționării este dacă D.G.F.P. Gorj se poate investi cu soluționarea cauzei, in condițiile in care constatările, cu privire la sumele menționate, cuprinse în actul administrativ fiscal contestat, au fost inaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj.

In fapt, cu adresa nr.4825 din data de 13.07.2012, anexată, în xerocopie, la dosarul contestației, D.G.F.P. Gorj, prin Activitatea de Inspecție Fiscală, a inaintat plîngere penală către Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj privind pe Potirca Constantin Ninel, in calitate de administrator la SC N SRL, in vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevazute de Legea 241/2005 , art. 9 alin.1, lit c), care prevede:

"Art.9

(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;"

Din verificarea efectuată, organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție fiscală Gorj au stabilit că societatea a înregistrat în evidența contabilă, două facturi fiscale (factura nr.202/21.10.2010 în valoare totală de ... lei și factura nr.3350/06.12.2010 în valoare totală de 1.499.141 lei) facturi emise de SC L SRL București, pentru ambele facturi nefiind identificate avize de însoțire a marfii pe timpul transportului, nu există comenzi sau contracte din care să rezulte modul de derulare a relațiilor economice între cele două societăți, decontarea între cele două societăți s-a realizat prin achitarea în numerar a contravalorii integrale a unei singure facturi, peste plafonul maxim admis de plăți zilnice în numerar către o persoană juridică, fapt ce a condus la concluzia că tranzacțiile dintre cele două societăți sunt fictive, având ca scop înregistrarea pe cheltuieli și deducerea de TVA cu scopul diminuării obligațiilor de plată către bugetul de stat.

În drept, art.214 alin.(1) lit.a) și alin.(3) din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, precizează:

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor savarsirii unei infracțiuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea”.

Astfel între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin Decizia de impunere Decizia de impunere F-GJ nr. .../13.07.2012, întocmită pe baza constatarilor din Raportul de inspecție fiscală F-GJ nr. .../13.07.2012, și procesului verbal încheiat în data de 13.07.2012 și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strinsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei supuse soluționării.

Ca urmare organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speță o au organele penale, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul de stat a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, anexată la dosarul cauzei, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183 alin. (1) lit.a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. (1) lit.a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin.2, din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanță are unele indicii.”*

Cu același prilej, Decizia Curții Constituționale nr.72 din 28 mai 1996, anexată la dosarul cauzei, prin care aceasta a reținut că *“nu trebuie ignorate nici prevederile art.22 alin.1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”*.

De asemenea, prin Decizia nr.449/26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că, *“pentru indentitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Totodată, se reține că prin Decizia nr.95/2011, Curtea Constituțională apreciază că *“în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”*

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că prin Sesizarea Penală nr..4825/13.07.2012, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, înaintată Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj, organele de inspecție fiscală au constatat că în cazul S.C. N SRL se ridică problema realității tranzacțiilor efectuate, a înregistrărilor în contabilitate a unor cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale și a unor fapte ce pot întruni elementele constitutive ale infracțiunii.

Având în vedere cele precizate anterior precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept *“penalul ține în loc civilul”*, consacrat prin art.19 alin.(2) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, D.G.F.P. Gorj prin Biroul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care în temeiul art. 216 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214”, se va suspenda soluționarea contestației pentru: taxa pe valoarea adăugată în suma de 740.000 lei, majorări/dobânzi de întârziere în suma de 157.472 lei și penalități de întârziere în suma de 111.000 lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Totodată, sunt aplicabile și prevederile pct.10.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care statuează următoarele:

“10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin.

(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscrisemis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține

împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2 - 2.4 din prezentele instrucțiuni.”

4) In ceea ce privește contestația formulată împotriva **Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. .../13.07.2012** cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Gorj prin Biroul soluționare contestații are competența de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care decizia de instituire a măsurilor asiguratorii intra în categoria actelor executorii, acte care se contestă la instanța judecătorească competentă.

În fapt, prin Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr..../13.07.2012 organele de inspecție fiscală au dispus măsuri asiguratorii la SC NYNMETAL SRL Tg-Jiu, pentru suma totală de ... lei, în temeiul art.129 alin.(2) din OG nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, întrucât s-a constatat existența pericolului ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să își ascundă ori să își risipească patrimoniul/averea.

În drept, potrivit art.209 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de verificare se soluționează de către:

[...]

b) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, competentă conform art. 36 alin. (3) pentru administrarea contribuabililor

nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, pentru contestațiile formulate de aceștia, ce au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;” coroborate cu prevederile art. 129, art. 172 și 173 din același act normativ, care precizează:

ART. 129

Poprirea și sechestrul asigurătoriu

(1) Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul capitol se dispun și se duc la îndeplinire, prin procedura administrativă, de organele fiscale competente.

(2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, când există pericolul ca acesta să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.

(3) Aceste măsuri pot fi luate și înainte de emiterea titlului de creanță, inclusiv în cazul efectuării de controale sau al antrenării răspunderii solidare. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silită, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.

(4) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de organul fiscal competent. În decizie organul fiscal va preciza debitorului că prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii trebuie motivată și semnată de către conducătorul organului fiscal competent.

(6) Măsurile asigurătorii dispuse potrivit alin. (2), precum și cele dispuse de instanțele judecătorești sau de alte organe competente se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

(7) Bunurile perisabile și/sau degradabile sechestrate asigurătoriu pot fi valorificate:

a) de către debitor cu acordul organului de executare, sumele obținute consemnându-se la dispoziția organului de executare;

b) prin vânzare în regim de urgență în condițiile art. 159 alin. (4).

(8) În cazul înființării sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare se comunică pentru înscriere Biroului de carte funciară.

(9) Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelor care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispoziție ce ar interveni ulterior înscrierii prevăzute la alin. (8) sunt lovite de nulitate absolută.

(10) Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă integral creanța fiscală a bugetului general consolidat, măsurile asigurătorii pot fi

înființate și asupra bunurilor deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta.

(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172”

„ART. 172

Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prin ordonanță președințială prevăzute de art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.

ART. 173

Termen de contestare

(1) Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când:

a) contestatorul a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somației sau din altă înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod;

b) contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă.

(2) Contestația prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.

(3) Neintroducerea contestației în termenul prevăzut la alin. (2) nu îl împiedică pe cel de-al treilea să își realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că D.G.F.P. Gorj prin Biroul solutionare contestatii are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de verificare și numai contestații care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de pana la 3 milioane lei.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale imperative citate mai sus și întrucât măsurile asiguratorii stabilite în sarcina SC N SRL Tg-Jiu prin Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr.../13.07.2012 nu intra în sfera de competență a D.G.F.P. Gorj, se reține că D.G.F.P. Gorj prin biroul soluționare contestații nu are competența de soluționare a contestației formulate împotriva deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii în cauză, aceasta intrând în competența de soluționare a **instanței judecătorești competente**.

Fata de cele precizate anterior și în conformitate cu prevederile art.129, art.172, art.173, art.216 și art. 231 din OG nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Gorj prin directorul executiv

DECIDE:

1) Respingerea ca neintemeiată a contestației formulate de SC N SRL Tg-Jiu, împotriva Deciziei de impunere F-GJ nr. .../13.07.2012, emisă de către organele de inspecție fiscală ale AIF Gorj, pentru suma totală de ... lei reprezentând:

- ...lei taxa pe valoarea adăugată,
- ... lei majorări/dobanzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată
- ... lei penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată

2) Suspendarea soluționării contestației formulate de SC N SRL Tg-Jiu împotriva Deciziei de impunere F-GJ nr. .../13.07.2012, pentru suma de ... lei, reprezentând:

- ... lei taxa pe valoarea adăugată,
- ... lei majorări/dobanzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
- ... lei penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

3) Constatarea necompetenței materiale a D.G.F.P. Gorj - Biroul soluționare contestații privind capătul de cerere referitor la Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr.../13.07.2012.

4) Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Gorj - Secția Comercială și Contencios Administrativ, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,